

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΩΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Η ομογένεια θρηνεί τον θάνατο τού Πα

Συγκλονισμένη η παροικία πληροφορήθηκε χθες τον θάνατο τού Παναγιώτη Θεοφίλου, ενός από τους πλέον σημαντικούς - κορυφαίους ηγέτες της παροικίας μας. Ενός ανθρώπου που πραγματικά αφιέρωσε τη ζωή του στην υπηρεσία τού Ελληνισμού και άφησε πίσω του κληρονομιά τα μεγάλα έργα στην Ενορία Κοινότητα Αγίας Ευφημίας Μπανκοτάουν, αλλά και τους αγώνες του για την ιδιαίτερη πατρίδα του Κύπρο.

Ο Παναγιώτης Θεοφίλου παρέλαβε μια μικρή Ενορία Κοινότητα με μόνο μια εκκλησία και μια αίθουσα δεξιώσεων, όμως, με ακατάβλητες προσπάθειες και δημιουργικό

πνεύμα την πλούτισε με ένα από τα πιο αξιόλογα κολλέγια της περιοχής, με σύγχρονο εξοπλισμό και χώρους για τις ανάγκες στο μέλλον.

Ο Παναγιώτης Θεοφίλου δεν ήταν ένας ακόμη "πρόεδρος" για την παροικία, η βαθειά πίστη του τον έκανε ένα σπάνιο άνθρωπο που έσκυβε με τρυφερότητα πάνω από αυτούς που είχαν ανάγκη, μια οικογένεια που έχασε τον προστάτη της, ένα παιδί που οι γονείς του δεν μπορούσαν να πληρώσουν τα δίδακτρα.

Τον θάνατο τού Παναγιώτη Θεοφίλου δεν θρηνεί σήμερα μόνο η Ενορία Κοινότητα

Αγίας Ευφημίας για το κλησία στην Αυστραλία και σύσσωμη η παροικία τίμησε με την δράση της στην ευρύτερη κοινωνία. Τον θάνατο τού Παναγιώτη τρυφερό πατέρα θρηνούν στρατιές φίλων του, εκκλησίες, το Κολλέγιο Αγίας Ευφημίας Ενορίας Κοινότητας που όλες τις εκλογές.

Η ιστορία τού Κ Αναδημοσίευση αποσπασμά που έδωσε ο Παναγιώτης Θ

"Οι πρώτες επαφές έγιναν με τον πατέρα Μιχάλη", μάς λέει ο κ. Θεοφίλου αρχίζοντας την άκρως ενδιαφέρουσα ιστορία τού Κολλεγίου Αγίας Ευφημίας.

"Την περίοδο εκείνη δεν ήθελα να αναλάβω μια τέτοια ευθύνη. Τα χρήματα που υπήρχαν εκείνη την περίοδο ήταν 150.000 δολάρια. Μία από τις πρώτες κινήσεις ήταν να μεταφερθούν σ' ένα λογαριασμό για να εισπράτουμε επιτόκιο. Μετά από πολλές συζητήσεις και σε διάστημα έξι μηνών αρχίσαμε τις προσπάθειες δημιουργίας ενός ημερήσιου Κολλεγίου. Αρχικά βρήκαμε μεγάλη αντίσταση. Μας έλεγαν ότι δεν μπορούμε να έχουμε ένα σχολείο στην περιοχή του Μπανκοτάουν καθώς ήδη υπήρχαν αρκετά ιδιωτικά σχολεία. Θυμάμαι ότι ο δικηγόρος μας, ο Οδυσσέας Γκούσσας, που ήταν και μέλος του συμβουλίου έκανε μία αναφορά δέκα σελίδων για να ανατρέψει αυτή την απόφαση αλλά και πάλι απάντηση ήταν αρνητική. Τότε αποφάσισα να πάω προσωπικά στον Πολ Κίυνγκ που την περίοδο εκείνη ήταν Θεσσαυροφύλακας. Η συνάντησή μας ήταν σύντομη. Του είπα μεταξύ άλλων ότι η Καθολική εκκλησία και η Αγγλικανική έχουν τα δικά του σχολεία, γιατί όχι και μεις. Τρεις μέρες μετά δέχτηκα ένα τηλεφώνημα με τα καλά νέα. Θα μπορούσαμε να φτιάξουμε το δικό μας σχολείο", μάς λέει ο κ. Θεοφίλου και συνεχίζει:

Η ΣΗΜΑΔΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΤΟΥ 1989

"Όταν πήραμε την άδεια για την ίδρυση του κολλεγίου υπήρχε ένας όρος που έλεγε ότι θα έπρεπε να έχουμε τουλάχιστον 25 παιδιά. Κοιτάζουμε γύρω μας και βλέπουμε ότι έχουμε μόνο εννέα. Τότε συνάντησα την Αιμιλία και την Βίκυ Χοροζάκη και αρχίσαμε να χτυπάμε πόρτες και οι τρεις. Καταφέραμε να μαζέψουμε 25 παιδιά. Έτσι ξεκινήσαμε, σημαδιακή μέρα, καθώς ήταν η γιορτή των Τριών Ιεραρχών, πριν από 26 χρόνια, το 1989, με 29 μαθητές. Από τότε και κάθε χρόνο μεγάλωνε το κολλέγιο μέχρι που οι πρώτοι μαθητές τελείωσαν το δημοτικό και έπρεπε να πάνε στο γυμνάσιο", συνεχίζει ο κ. Θεοφίλου και μάς αποκαλύπτει το πρώτο μεγάλο πρόβλημα που προκάλεσε π... επιτυχία τού Κολλεγίου!